

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 443/2016
19.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.Г. и др, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Г., адв. Н.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови, судска јединица у Инђији К 97/14 од 25.08.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 258/15 од 24.11.2015. године, у седници већа одржаној 19.04.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови, судска јединица у Инђији К 97/14 од 25.08.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 258/15 од 24.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, судска јединица у Инђији К 97/14 од 25.08.2015. године оглашени су кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. и члана 33. КЗ и осуђени и то окр. Н.Г. на казну затвора у трајању од осам месеци, а окр. З.Р. на казну затвора у трајању од 10 месеци, у које казне је окривљенима урачунато време задржавања од 02. до 04.10.2008. године.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљених Н.Г. и З.Р., Виши суд у Сремској Митровици је пресудом Кж1 258/15 од 24.11.2015. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. Н.Г., адв. Н.Ј. поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде преиначи и према окривљеном одбије оптужбу у смислу члана 422. став 1. тачка 3. ЗКП или да обе пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да у радњама окривљеног Н.Г. нема елемената насилничког понашања и да се у конкретном случају не ради о кривичном делу из члана 344. КЗ, већ о кривичном делу из члана 122. КЗ, с обзиром да је умишљај окривљеног био усмерен ка nanoшењу лаких телесних повреда оштећенима, а не на кривично дело из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ.

Изнетим наводима захтева бранилац указује на повреду закона из члана 439. тач. 1. и 2. ЗКП, иако то у захтеву конкретно не опредељује.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац у захтеву указује да је побијаним пресудама повређен закона на штету окривљеног у питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, односно да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити (члан 439. тач. 1. и 2. ЗКП).

Овим питањем, на које је одбрана указивала и током поступка првостепени суд се детаљно бавио и, у образложењу пресуде, на 11. страни дао детаљне разлоге за закључак да се у радњама окривљеног Н.Г., као и З.Р., стичу сва битна обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, а не кривичног дела из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ. Осим тога, одбрана окривљеног је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде указивала на повреду закона из члана 439. тач. 1. и 2. ЗКП, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у побијаној пресуди на странама 4. и 5, уз прихватање разлога првостепеног суда, дао и своје разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, односно да је првостепеном пресудом прекорачена оптужба јер је првостепени суд у образложењу пресуде навео да је окривљени кривично дело извршио дрским и безобзирним понашањем, иако му то оптужним актом није стављено на терет.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује да је првостепеном пресудом прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Ово из разлога, јер је окривљени Н.Г. изреком првостепене пресуде оглашен кривим управо за оне радње које су му и оптужним актом стављене на терет, а навођење у образложењу да је окривљени кривично дело извршио на дрзак и безобзиран начин не представља прекорачење оптужбе, јер је суд тиме само појаснио и детаљније описао начин извршења дела, правилно закључујући да насилни улазак у кућу представља дрско и безобзирно понашање.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, што, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Оценивши, из изнетих разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Г. неоснованим, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.